

Подяка українців народу Словаччини

24 лютого 2022 року Україна проснулася в 3 години 40 хвилин від вибухів. Перші ракети, які впали на територію України, перевернули життя українців догори ногами.

Війна... Це страшне слово прозвучало з інформаційних джерел.

Війна, яка призвела до загибелі та поранення мирного населення, руйнування домівок, шкіл, садочків та лікарень.

З початку агресивної війни Росії проти України понад 12 млн. людей були змушені покинути свої домівки, 5/2 млн. мирних жителів виїхали в сусідні країни в пошуку притулку.

Перші дні ми не могли ні спати ні їсти. Сирени тривоги не припинялися ні вдень ні вночі, але коли знову над будинком пролетіла ракета, ми вирішили виїхати з Києва.

Відчуттів було не багато – суцільний крах та розгубленість. Спочатку лякала невідомість. Ти їдеш і не знаєш, що тебе чекає, як люди поставляться до тебе.

Перетнувши кордон Словаччини, ми зрозуміли, що друзі пізнаються в біді. Словаки дуже уважні, делікатні, привітні. Країна пропустила до себе і через себе нечувану досі кількість українців. Ми розуміємо, яких титанічних зусиль вартувало це організаторам усіх рівнів, бо це величезний обсяг роботи. Словаки справилися, головне – це безодня співчуття, співпереживання і розуміння, якими вони оточили українців.

Дорогий народ Словаччини, дякуємо вам, а особливо Іловчанам, де ми зустріли людей з великим та добрим серцем, дякуємо вам за теплий прийом в Ілаві, за вашу доброту, співчуття і підтримку.

А також дякуємо Андреевій Надії, яка простягнула руку допомоги та дала дах над головою, і дозволила почувати себе як вдома, яка не шкодувала своїх сил, свого часу, коштів, щоб допомогти нам у важкі часи.

Дякуємо Кобзовій Магді, яка багато свого часу провела з нами та познайомила з прекрасними людьми (працівниками будинку культури, мерії, пересічними мешканцями міста), які змогли вислухати, поспілкуватися, підтримати в важку для нас особисто, та для всього українського народу хвилину. Дякуючи пані Магді ми познайомилися з культурою та неймовірними краєвидами Словаччини.

Віримо, що одного дня ми повернемося в Ілаву, без болю та тривоги. Віримо, що будемо згадувати ті часи з вдячністю та усвідомленням кожної миті перебування. А поки – останній погляд на гори, нормальне життя та неймовірну надію на перемогу.

Дорогі Іловчани!

Ми віримо, що ваша доброта є надією, що буде Мир на всій Землі.

Війна обов'язково закінчиться перемогою українців, ми будемо чекати Вас в Україні та зможемо також поділитися тими незабутніми краєвидами, історичними пам'ятками архітектури які були збудовані ще в часи Київської Русі.

З повагою,

Олександр та Валентина Грищенко (м.Київ)